

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, rozhodl soudkyně JUDr. Otílií Hrehovou, v právní věci

žalobce:

Ing. B. S., narozený [redacted]
bytem [redacted],
zastoupený JUDr. Tomášem Kindlem, advokátem,
se sídlem Chomutov, Blatenská 3218/83, 430 01, Chomutov

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČ 00025429,
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 6 000 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žaloba aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci 6 000 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% p. a. z této částky od 21. 1. 2017 se zamítá.
- II.** Nárok co do náhrady škody v základu je důvodný.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované **náhradě škody a nemajetkové újmy** z titulu nezákonného rozhodnutí v jeho trestní věci. Požadoval tak zaplacení nákladů řízení v trestním řízení a dále náhradu nemajetkové újmy z nezákonného trestního stíhání a z nepřiměřené délky řízení. Uvedl k tomu, že proti němu byla dne **18. 1. 2010 podána obžaloba** u Okresního soudu v Mostě, a to pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele podle §158 odst. 1 písm. a) tr. zákona (140/1961 Sb.), porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zákona a omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zákona, a to v souvislosti se zásahem proti varně pervitinu, kterou realizoval jako vedoucí obvodního oddělení policie v Mostě dne 27. 1. 2006. Žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Mostě č. j. [redacted] zproštěn obžaloby s tím, že popsany skutek není trestným činem. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] byl osvobozující rozsudek zrušen a věc byla Okresnímu soudu v Mostě vrácena k dalšímu řízení (k doplnění dokazování) s tím, že Okresní soud v Mostě rozsudkem č.j. [redacted] opětovně **žalobce zprostil obžaloby** s tím, že skutek není trestným činem. Krajský soud v Ústí nad Labem následně usnesením č. j. [redacted] zamítl odvolání státního zastupitelství proti rozsudku Okresního soudu v Mostě č.j. [redacted] čímž tento nabyl právní moci. Důvodem zamítnutí odvolání státního zastupitelství je rovněž skutečnost, že skutek není trestným činem. Posledně jmenované usnesení bylo vydáno na **veřejném zasedání dne 24. 2. 2015** a jeho písemné vyhotovení bylo vypraveno žalobci dne 6. 6. 2016 (tedy po necelých 16 měsících). Žalobce má za to, že celé trestní řízení, které vyústilo ve vydání výše uvedených rozhodnutí, bylo nezákonné (což je závěr nesporný, neboť skončilo zproštěním žalobce obžaloby) a bylo, ať již záměrně či z nedbalosti, vedeno způsobem, který maximálně poškozoval žalobce na osobnostních právech, zejména pak na cti a zároveň dramaticky snižoval možnosti jeho pracovního uplatnění v oboru. Skutek se měl stát dne 27. 1. 2006, obžaloba však byla vyhotovena až 11. 1. 2010, tedy prakticky po 4 letech od chvíle, kdy se stal skutek, který měl být považován za trestný. Za uvedeným prodlením stojí výhradně nečinnost OČTŘ, tyto začaly být činné teprve v okamžiku, kdy žalobce začal kritizovat poměry na Krajském ředitelství PCR v Ústí nad Labem, zejména selektivní (ne)činnost vedoucího tohoto útvaru, kterou považoval za porušování povinností příslušníka Policie ČR. Teprve popsaná aktivita žalobce vedla OČTŘ k tomu, aby se jala prošetřit již 3x inspekcí MVČR prošetřený a odložený případ (obžalobou popsany skutek) a oproti všemu legitimnímu očekávání (které bylo vyvoláno právě skutečností, že věc byla 3x šetřena inspekcí a nebyla shledána závadnou) se počala vést fraška, která vyústila ve výše označené soudní řízení. Fraškou žalobce nazývá toto trestní řízení zejména z toho důvodu, že obžaloba byla podána výhradně na základě zcela protichůdných svědeckých výpovědí 3 různých skupin osob (policisté, kriminalisté a „zadrženi“), přičemž Krajské státní zastupitelství překvapivě uvěřilo nejvíce osobám, které dle svých vlastních výpovědí (tyto výpovědi byly již v době přípravy obžaloby známy) byly v inkriminované době pod vlivem pervitinu nebo jej právě vyráběli (tedy klasický etalon řádných bezúhonných občanů, kterým je při běžném volném hodnocení důkazů nutno věřit, na rozdíl od výpovědí zasahujících policistů) a zcela zjevně si vymýšleli různé nesmyslné konstrukce (např. že policisté na hlavu „poškozených“ výrobců pervitinu mířili brokovnicí, kterou však neměli ve výstroji, atd.). Již uvedené zakládá u žalobce přesvědčení, že důvodem pro vedení řízení nebyla skutečnost, že by měl spáchat trestný čin, ale skutečnost, že určité osoby chtěly mít od žalobce klid a **chtěli jej všeobecně znevěrohodnit**, což se jim bohužel částečně podařilo. Uvedené je zřejmé i z té skutečnosti, že obžalovaným byl právě jen žalobce a nikoliv ostatní zasahující policisté (neboť pokud už by k trestnému činu mělo dojít, nepáchal by jej žalobce sám). V soudní fázi trestního řízení byl žalobce na prvním stupni v obou případech zproštěn; v obou případech z téhož důvodu, jímž bylo, že skutek není trestným činem. S uvedeným se nakonec ztotožnil i odvolací soud. Pakliže se ukáže, že skutek, pro nějž se vede trestní řízení přes 5 let, není trestným činem (tedy nejedná se o

situaci, kdy by se spáchání skutku nepodařilo prokázat), je zjevné, že toto řízení bylo od počátku vedeno nezákonně. Státní zastupitelství přitom mohlo uvedenou myšlenkovou linií zjistit již z prvního rozhodnutí Okresního soudu v Mostě (18. 3. 2011), avšak toto tvrdošijně trvalo na svém, od počátku nesprávném závěru. Trestní řízení tak bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení minimálně od března 2011 (spíše však od počátku) vedeno nedůvodně a nesledovalo cíle aprobované trestními předpisy, ale cíle jiné (žalobce má za to, že účelem řízení byla snaha jistých osob poškodit jeho jméno a pověst), kdy ze strany KSZ v rámci odvolání ani následně (po zrušení rozhodnutí odvolacím soudem) nebyl vznesen jediný argument, kterým by mohl být již první závěr soudu o tom, že skutek není trestným činem, prolomen. Státní zastupitelství tak i poté, co mu soud vysvětlil, že skutek není trestným činem, nikterak neupravilo obžalobu nebo nepředstavilo argumenty, které by mohly osvědčit, že skutek trestným činem naopak je. Řízení je **rovněž stíženo průtahy**. Nejmarkantnějším průtahem je samozřejmě již to, že trestní řízení bylo zahájeno nesmyslně dlouho poté, co se měl stát skutek, kdy od jeho „spáchání“ do podání obžaloby uplynuly neuvěřitelné 4 roky. Žalobce následně spatřuje průtah i ve skutečnosti, že usnesení, jímž bylo zamítnuto odvolání státního zastupitelství proti pravomocnému zprošťujícímu rozsudku, **obdržel po více než 1 roku** od jeho vyhlášení, konkrétně po více než 15 měsících. Po celou dobu trestního stíhání nebyl žalobce způsobilý zastávat funkce v ozbrojených složkách (v důsledku stíhání mu bylo doporučeno odejít jak od Policie ČR, tak i od Městské policie Most), nemohl držet zbraň. Po celou dobu nebyl žalobce podle zákona o zbraních a střelivu osobou bezúhonnou, resp. spolehlivou. Žalobce je dále politicky činný a v důsledku stíhání mu rovněž **byly upřeny funkce vyžadující vyšší stupeň bezpečnostních prověrek** (které nemohl získat) a jiné citlivé funkce, které měl v rámci politických jednání přislíbeny. Výše popsané trestní stíhání bylo použito mediálně proti žalobci i politickým hnutím, jejichž byl v tu dobu členem – za všechny Severočeši.cz a ANO 2011. Přitom hlavním ústrkům ze strany politické konkurence a médií byl vystaven až v době (2013), kdy už muselo být všem stranám trestního řízení zřejmé, že nepodaří-li se zajistit nové důkazy (s ohledem na plynutí doby se dalo předpokládat, že si svědci po 7 letech na nic převratného nevzpomenou a nové důkazy nevyplnou), skončí řízení právě zproštěním z toho důvodu, že skutek není trestným činem. Přitom ani po pravomocném zproštění žalobce se řada veřejných informačních zdrojů již neobtěžovala o žalobci poznámku o trestním stíhání smazat nebo doplnit informaci v tom směru, že tvrzený skutek není trestným činem (např. Wikipedia), jeho jméno a čest je tak poškozována i nyní, dlouho poté, co byl pravomocně zproštěn obžaloby. V dané době se pak **veřejně probíralo a skloňovalo jméno žalobce** ve všech hlavních médiích, kde se zpravidla řešilo, jak poškodil hnutí ANO2011 (článek z 8.11.2013, přiložen), zda by neměl odejít z politiky, že s ním odmítají lidé sedět ve výborech (pro vyšetřování kauzy Opencard), kdy a jak bude ze strany PSP vydán trestnímu stíhání, tedy jedná se o masivní **negativní publicitu na základě trestního řízení**, jehož jediným logickým vyústěním v tu dobu (2013) bylo již jen zproštění z toho důvodu, že skutek není trestným činem. Uvedené je pro žalobce, který podstatnou část života strávil v bezpečnostních složkách a svou účastí v nich se snažil sloužit vyššímu poslání – zajištění bezpečnosti a rozvoji občanské společnosti v ČR – obzvláště palčivé, mj. s ohledem na to, že jeho zdánlivě (a jak se následně ukázalo, též fakticky) nesmyslná kauza se za přihlížení široké veřejnosti opakovaně přetřásala v médiích. Nelze přitom ani přehlédnout, že žalobce je ve svém kraji populární a ve volebních kláních je příjemcem značného počtu preferenčních hlasů (viz volby.cz); pokud by nebylo stíhání vedeno a nebyl reputačně dlouhodobě poškozován, lze očekávat, že by jeho pozice v tomto směru byla ještě lepší. Závěrem si dovoluje žalobce podotknout, že v současné době (v době podání žaloby – pozn. soudu) je poslancem vládní koalice, a to od r. 2013. V době sestavování současné vlády bylo s žalobcem počítáno na pozici ministra vlády (zřejmě ministra vnitra) nebo pozici ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů. První ze jmenovaných pozic bylo žalobci přislíbeno místopředsedou vlády ČR, ministrem financí ČR a předsedou politické

hnutí ANO2011, Ing. Andrejem Babišem, za přítomnosti dalších členů tohoto hnutí a hnutí Severočesí.cz, které kandidovalo v Ústeckém kraji za ANO2011. Jelikož však toto politické uskupení nemělo na uvedené místo vhodného kandidáta (žalobce z důvodu probíhajícího trestního stíhání nominován být nemohl), toto ministerstvo nakonec nebylo za hnutí ANO2011 obsazováno. Žalobce **požádal dne 20. 7. 2016 Ministerstvo spravedlnosti** o náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, kde požadoval příznat částku **150 000 Kč jako náhradu nákladů vynaložených na obhajobu** a žádal, aby výše náhrady za obhajobu byla stanovena podle spisového materiálu, tj. spisu Okresního soudu v Mostě sp.zn. [REDAKCE] a advokátního tarifu, neboť dlouholetý obhájce žalobce, JUDr. Václav Krejčíř, advokát se sídlem v Mostě, poměrně náhle zemřel (a to cca. měsíc před posledním úkonem ve věci – veř. zasedání k projednání odvolání u Krajského soudu v Ústí nad Labem) a nezanechal po své AK dědice, tudíž nezůstal nikdo, kdo by mohl žalobci vystavit potvrzení o realizovaných úkonech a zaplacených zálohách. Ministerstvo spravedlnosti tento **nárok neodškodnilo**, a to ani z části s poukazem, že (ve stručnosti) **nebylo doloženo zaplacení právních služeb**. Žalovaný tím projevil na ústřední orgán státní správy poměrně vysokou míru právního nihilismu, neboť sice na jednu stranu nepopírá, že by k poskytnutí obhajoby došlo (což je patrné i z trestního spisu, stejně tak i rozsah této obhajoby), nepopírá, že by se služby advokátů platily (neboť advokacie je rovněž podnikání, tj. výkon určité činnosti za úplatu), ale zároveň nepovažuje nárok za prokázaný a odmítá jej jakkoliv uspokojit. Přitom institut mimosmluvní odměny zakotvený v advokátním tarifu (vyhl. 177/1996 Sb.) slouží právě k určení ceny právních služeb v případech, kdy se strany nedohodnou anebo, je o ceně spor. Žalobce nemůže doložit doklad, který mu již zesnulá osoba nevystavila. Poukaz žalovaného, že bez uvedeného nebude plnit, je tak dle názoru žalobce nepřipadný. Žalobce proto upřesňuje svůj nárok tak, že požaduje zaplacení nákladů na obhajobu v celkové výši 150 000 Kč, počítáno podle advokátního tarifu, na základě úkonů, které obhajoba ve věci vedené Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE] realizovala. Žalobce požadoval po žalovaném dále, nad rámec náhrady nákladů na obhajobu, též náhradu **nemajetkové újmy**. Nemajetková újma jednak měla představovat náhradu za **nepřiměřenou délku řízení** (od skutku necelých 10 let, od podání obžaloby „pouhých“ 6,5 roku) a dále z důvodu **zásahu do dobrého jména a cti žalobce**. Žalovaný poskytl žalobci náhradu za nadměrnou délku řízení v částce [REDAKCE] Kč a zbytek nároku jako nedůvodný, bez jakéhokoliv dalšího odůvodnění zamítl. Požadovaná náhrada nemajetkové újmy (v zamítnuté části) je přitom dána zásahem do osobnostních práv žalobce, zejména do jeho cti a dobrého jména, zásahem do jeho soukromí (v důsledku činnosti médií), zásahem do jeho možnosti držet zbraň, možnosti získat bezpečnostní prověrku a s tím souvisejícím možností uplatnění na vedoucích místech státní správy, kde je vyžadována bezúhonnost a spolehlivost v tom směru, že tato místa jsou upřena osobám, proti nimž je vedeno – byť zcela nedůvodné – trestní stíhání. V souvislosti s vidinou jmenování žalobce na post ministra vlády ČR, kterážto pozice mu byla relevantními osobami přislíbena, přitom požadovaná výše náhrady nedosahuje ani platu ministra (bez náhrad) za volební období a způsob vyřízení věci žalovaným je tak krajně alibistický a nereflexuje míru zásahu do sféry žalobce. Žalobce doplňuje, že žádost o odškodnění byla žalovaným přijata dne 20. 7. 2016 a lhůta pro projednání tak uplynula 20. 1. 2017; žalovaný tak ani nevyřídil nárok žalobce v zákonné lhůtě, když stanovisko je datováno 27. 1. 2017.

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila. Uvedla, že žalobce se na ni dne 20. 7. 2016 obrátil s nárokem na náhradu újmy způsobené trestním stíháním vedeným před Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. [REDAKCE] v celkové výši 6 150 000 Kč. Z požadované částky mělo 150 000 Kč připadat na náhradu nákladů právního zastoupení, zbývajících 6 000 000 Kč pak představoval požadavek na relutární satisfakci za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci trestním stíháním. Žalovaná zmíněnou právní věc vedla pod sp. zn. [REDAKCE] a dne 27. 1. 2017 žalobci sdělila, že uplatněný nárok shledává opodstatněným toliko

zčásti a že žalobci **proplácí částku** [redacted] **Kč** jakožto **zadostiučinění** za způsobenou nemajetkovou újmu. Žalovaná pokládá za nesporné, že usnesení Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem č.j. [redacted] ze dne 14.11.2008, jímž bylo žalobci sděleno obvinění z tam uvedených trestných činů, je třeba ve světle výsledku trestního řízení (rozsudku Okresního soudu v Mostě č.j. [redacted]) pokládat za **rozhodnutí nezákonné** a že tento výsledek trestního řízení je nutno považovat za škodní událost způsobitou založit odpovědnost státu dle zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Pokud se jedná o požadavek na zaplacení **náhrady škody** spočívající v úkonech obhajoby, pak s ohledem na datum škodní události (jímž je právě datum vydání usnesení, jímž bylo trestní stíhání žalobce zahájeno), ovšem nelze ani podpůrně na daný případ vztáhnout ustanovení (nového) Občanského zákoníku. Žalovaná tedy nemohla a nemůže vycházet z toho, že by škoda na majetku žalobce mohla spočívat již ve vzniku závazku (míněno závazku zaplatit poskytnuté úkony právní služby), naopak, vznik škody dle relevantní úpravy civilního práva tedy třeba shledávat až v reálném zmenšení majetku poškozeného, zde v zaplacení účtovaných nákladů obhajoby. Žalobce ovšem **zmenšení svého majetku** zaplacením nákladů obhajoby či jejich části žalované, ani přes k tomu učiněnou výzvu, **neprokázal**. Ačkoliv je pro žalovanou představitelné vysvětlení obtíží, s nimiž se při prokazování zmenšení svého majetku žalobce potýká, totiž náhlé úmrtí obhájce, nelze pominout, že žalobce by při obvyklém běhu věcí měl a mohl dokladem o přijaté platbě disponovat a to i v případě, je-li daná platba účtována jen jako záloha. Žalobce vlastně ani netvrdí, jakým způsobem měly platby záloh či odměn za úkony právní služby probíhat, zdali v hotovosti či na účet obhájce. Každý z těchto platebních způsobů je přitom provázen **doklady, které jsou způsobilé provedení platby prokázat**, jmenovitě, výpisy z účtu samotného žalobce, případně příjmové pokladní doklady, které je obhájce, jako jakákoliv jiná podnikající osoba, povinna při příjmu platby plátcem vystavit a zařadit do svého účetnictví. Žalovaná ve svém stanovisku ze dne 27. 1. 2017 vyjádřila ochotu se daným dílčím nárokem dále zabývat, pokud se žalobci podaří dohledat jakýkoliv podklad či důkazní prostředek, jímž by své tvrzení o zaplacení obhajného podpořil, žalobce však na své břemeno důkazní rezignuje a namísto toho argumentuje toliko *ad hominem* údajným právním nihilismem žalované. Žalobce přitom pomíjí též představitelnou variantu, že ačkoliv právní služby jistě nebývají obvykle poskytovány zdarma, mohlo dost dobře konečné uhrazení odměny obhájce býti sjednáno až k okamžiku skončení zastupování a po náhlém úmrtí obhájce již platba ani nemusela proběhnout, jinými slovy, požaduje po žalované, aby závěr o zmenšení jeho majetku opřela toliko o jeho dobré slovo. Takovým způsobem ovšem orgán veřejné moci, při veškeré úctě k žalobci či jeho právnímu zástupci, postupovat nemůže. Žalobce ostatně ani neprezentuje žádná tvrzení k rozsahu poskytovaných právních služeb, byť (správně) připouští, že by odměna měla náležet toliko ve výši tzv. odměny mimosmluvní ve smyslu Advokátního tarifu. Žalovaná provedeným šetřením z obsahu trestního spisu ověřila, že během trestního stíhání žalobce bylo vykonáno celkem 28,5 úkonu právní služby s hodnotou mimosmluvní odměny 1 500 Kč za úkon právní služby, celková výše odměny za prokazatelně poskytnuté právní služby by tedy musela **činit jen 51 400 Kč** (případně navýšené o DPH, byl-li obhájce žalobce snad plátcem této daně, i v tomto směru však tvrzení žalobce absentují). Jednalo by se o následující úkony právní služby : 7.1.2009 převzetí obhajoby, JUDr. Vojtěch Krejčíř 1 úkon 18. 1. 2009 výslech obviněného, 8:30-9:50 1 úkon 20. 3. 2009 výslech sv. Č [redacted] 10:45-12:25 1 úkon 26. 3. 2009 výslechy svědků, údaje ve spise o jejich trvání jsou chaotické (při výslechu sv. M [redacted] a B [redacted] ve shodném čase je uváděna přítomnost obhájce zároveň u obou, začátek výslechu svědka P [redacted] následuje dle časového údaje před jeho koncem), vzhledem k závadám v záznamech ve spise žalovaná vycházela z předpokladu nepřetržitého konání výslechů v čase od od 8:35 do 15:45 4 úkony 2.4.2009 výslech sv. B [redacted], 13:20-15:10 1 úkon 29.4.2009 výslechy sv. (K [redacted] 9:05-10:00, D [redacted] 10:40-11:50, I [redacted] 13:10-14:35, P [redacted] 14: 45-15:50) 4 úkony 22.5.2009 výslech

sv. K [redacted] 10:45-12:25 1 úkon 26.8.2009 výslech sv. L [redacted] 10:00-11:25 1 úkon 19.10.2009 studium spisu při skončení vyšetřování, 11:00-11:40 1 úkon 15.4.2010 HL, 8:00-15:10 4 úkony 15.6.2010 HL, 8:00-9:30 1 úkon 6.8.2010 HL, 8:00-9:00 1 úkon 26.10.2010 HL, 9:00-9:10, odročeno ihned pro nedostavení se svědků, § 11/2f AT analogicky 1/2 úkonu 1.2.2011 HL, 13:00-14:15 1 úkon 18.3.2011 HL, 8:30-11:58 2 úkony 28.2.2013 HL, 13:00-13:35 1 úkon 16.5.2013 HL, 13:00-13:25 1 úkon 1.4.2014 HL, 8:30-11:05 2 úkony 9.2.2015 udělení plné moci k obhajobě JUDr. Kindl - 24.2.2015 veř. zasedání, 9:00-12:51 2 úkon. Žalobce tedy ani netvrdí, z jakého důvodu je požadována mimosmluvní odměna přesahující o 200 % výši mimosmluvní odměny za úkony právní služby seznatelné z trestního spisu. Žalovaná opakuje, že se nevzpírá zaplacení mimosmluvní odměny za úkony právní služby prokazatelně vynaložené na obhajobu žalobce, nicméně je věcí žalobce, aby unesl svou povinnost tvrzení a břemeno důkazní k tomu, aby vznik a výši újmy, jejíž náhrady se domáhá, prokázal. Žalovaná je připravena adekvátně reagovat na případně změněnou skutkovou situaci, pokud k ní v důsledku provedení dokazování dojde. Pokud se jedná o požadavek na relativní satisfakci za způsobenou nemajetkovou újmu, uvádí, že se předně již ve stanovisku ze dne 27.1.2017 žalobci **za způsobenou újmu výslovně omluvilo**. S ohledem na charakter věci by ovšem samotná omluva nebyla postačující satisfakcí a žalovaná tak přistoupila již v mimosoudní fázi též k poskytnutí zadostiučinění v penězích. Částku požadovanou žalobcem (6.000.000,- Kč) však žalovaná nemohla pokládat za přiměřenou. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 1747/2014 je základní metodou při určení výše zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním metoda komparativní, tedy srovnání se skutkově i právně nejbližšími případy, které již byly soudy v minulosti řešeny tak, aby výše satisfakce nebyla zjevně nepřiměřená, aby odpovídala povaze věci a nebyla v rozporu s obecně vnímanými zásadami spravedlnosti. Také v tomto směru ovšem tvrzení žalobce absentují, ten komparaci neprovádí a požadavek na zaplacení výše uvedené částky opírá o údajný příslib jmenování do vysoké veřejné funkce, které mělo být trestním stíháním zmařeno. Přitom je notorií, že představitel hnutí ANO v daném volebním období zmíněnou veřejnou funkci nezastává. Žalovaná při úvahách o výši peněžního zadostiučinění komparaci s obdobnými případy provedla a jako skutkově nejbližší věc se jí jeví případ rozhodovaný Městským soudem v Praze pod sp. zn. [redacted] v němž šlo též o věc policisty trestně stíhaného pro zneužití pravomoci veřejného činitele dle ust. § 158 odst. 1 písm. a) TZ (na rozdíl od žalobce ovšem v jednočinném souběhu s tr. činem neoprávněného nakládání s osobními údaji dle § 178 odst. 2 odst. 3 písm. c) TZ). I v tomto případě šlo o kauzu s jistým politickým pozadím (mělo se jednat o neoprávněné předání záznamů politických schůzek týkajících se tehdejší volby prezidenta ČR), trestní stíhání přivodilo zásadní dopady do profesního života obviněného, bylo také velmi výrazně medializováno a mělo též způsobit jisté zdravotní obtíže žalobci. V daném případě soudy pokládaly za postačující zadostiučinění za utrpěnou nemajetkovou újmu částku [redacted] Kč. S ohledem na skutečnost, že v právní věci žalobce trvalo trestní stíhání déle a tomu odpovídal též delší zásah do práv žalobce, pokládala žalovaná po provedení zmíněného srovnání za spravedlivé zadostiučinění v nyní projednávané právní věci částku [redacted] Kč a tu také žalobci proplatila. Žalované přitom není známo, že by částku vyšší než [redacted] Kč na peněžním zadostiučinění za újmu způsobenou trestním stíháním pro tr. čin zneužití pravomoci veřejného činitele dosud české soudy přiznaly, je však jisté, že zadostiučinění ve výši požadované žalobcem (6 mil. Kč) nebylo přiznáno v žádném případě. Z výše uvedených důvodů, po provedené komparaci pokládá žalovaná peněžní satisfakci, které se žalobci dostalo již mimosoudně, za postačující.

3. U soudního jednání pak vznesla námitku **promlčení** co do nemajetkové újmy.
4. Je nutno zdůraznit, že žalovaná na nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí žalobci plnila v rozsahu [redacted] Kč, tedy ještě před podáním žaloby, nicméně tato částka se již promítla

do nároku žalobce, který i přesto, že mu tato částka byla uhrazena, požaduje po žalované z titulu nemajetkové újmy ještě 5 926 968 Kč (též obhajné 73 032 Kč).

5. Z důkazu - usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem na č.l. 12 spisu, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 24.2.2015 se podává, že krajský soud projednal ve veřejném zasedání 24. 2. 2015 věc obžalovaného Ing. I. [REDAKCE] S. [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě z 1. 4. 2014 sp. zn. [REDAKCE] a rozhodl tak, že odvolání zamítá.
6. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě z 18. 3. 2011 č.j. [REDAKCE] je zjišťováno, že se obžalovaný E. [REDAKCE] S. [REDAKCE] zprošťuje podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby. Z rozsudku stejného soudu č.j. [REDAKCE] (na č.l. 26) ze dne 1. 4. 2014 se podává, že se Ing. Bronislav Schwarz podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. [REDAKCE] co do odvolání obžalovaného, respektive státního zástupce co do rozhodnutí Okresního soudu v Mostě č.j. [REDAKCE] je zjišťováno, že se napadený rozsudek v celém rozsahu zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení. Rozhodnutí bylo vydáno v neveřejném zasedání dne 20. 12. 2011. Z dopisu Ministerstva spravedlnosti ze dne 26. 7. 2016 adresovaného zástupci žalobce je potvrzováno, že ministerstvo dne 20. 7. 2016 obdrželo podání žalobce týkající se projednávané věci před Okresním soudem v Mostě pod sp.zn. [REDAKCE] Ze stanoviska žalované z 27. 1. 2017 (na č.l. 65) se podává, že rozhodnutí pokládá za nezákonné a přiznává relutární satisfakci [REDAKCE] Kč.
7. Z důkazu připojeným spisem Okresního soudu Most č.j. [REDAKCE] se podává usnesení o zahájení trestního stíhání (na čl. 1 až 5), kdy se jednalo o trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158, odst. 1, písmena a) trestního zákona, porušování domovní svobody podle § 238, odst. 1, trestního zákona, omezování osobní svobody podle § 231, odst. 1, trestního zákona, a které je datováno dne 14. 11. 2008 a žalobci doručeno 21. 11. 2008. Poté následuje protokol o výsledku obviněného z 2. 12. 2008 (na čl. 6), kde bylo uvedeno žalobcem, že uvedeného dne vypovídat k věci nebude a učiní tak až doručí plnou moc svého obhájce v termínu, který si určil státní zástupce. Dále stížnost žalobce došla státnímu zastupitelství 25. 11. 2008, na č.l. 9. Usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství ze dne 18. 12. 2008, že se stížnost obviněného B. [REDAKCE] S. [REDAKCE] proti usnesení státního zástupce Státního zastupitelství v Ústí nad Labem o zahájení trestního stíhání zamítá, neboť je nedůvodná. Pokračování o výsledku obviněného 15. 1. 2009 vyslýchan za přítomnosti obhájce JUDr. Vojtěcha Krejčíře, úkon započat v 8:30 hodin a skončen v 9:50 hodin. Protokol o výsledku svědka I. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ze dne 2.4.2009, za přítomnosti obhájce žalobce JUDr. Vojtěcha Krejčíře, úkon započat ve 13:20 hodin, skončen v 15:10 hodin. Protokol o výsledku svědka z 20. 3. 2009, I. [REDAKCE] Č. [REDAKCE] za přítomnosti obhájce JUDr. Krejčíře, započat ve 13:20 hodin, skončen ve 14:20 hodin. Protokol o výsledku svědka R. [REDAKCE] K. [REDAKCE] dne 22. 5. 2009, za přítomnosti obhájce JUDr. Krejčíře, započat v 10:45 hodin, skončen ve 12:25 hodin. Protokol o výsledku svědka I. [REDAKCE] I. [REDAKCE] úkon učiněn 26. 8. 2009, započat v 10:00 hodin a skončen v 11:25 hodin, za přítomnosti obhájce JUDr. Krejčíře. Protokol o výsledku svědka z 26. 3. 2009, za přítomnosti obhájce JUDr. Krejčíře, započat v 8:35 hodin, skončen v 10:00 hodin. Protokol o výsledku svědka z 26. 3. 2009, za přítomnosti obhájce JUDr. Krejčíře, započat v 10:00 hodin a skončen v 11:20 hodin. Protokol o výsledku svědka z 29. 4. 2009, Bc. R. [REDAKCE] K. [REDAKCE] započat 9:05 hodin a skončen v 10:00 hodin, za účasti obhájce žalobce. Protokol o výsledku svědka J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] dne 29. 4. 2009, započat v 10:40 hodin a skončen v 11:50 hodin, za účasti obhájce. Protokol o výsledku svědka nrap. R. [REDAKCE] L. [REDAKCE], ze dne 29. 4. 2009, za účasti obhájce, započat ve 13:10 hodin a skončen ve 14:35 hodin. Protokol o výsledku svědka nrap. J. [REDAKCE] I. [REDAKCE] 26. 3. 2009, započat ve 13:20 hodin, skončen ve 12.00 hodin, za účasti obhájce. Protokol o výsledku svědka nstržm. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE], dne 26. 3. 2009, započat v 10:00 hodin a skončen v 12:00 hodin, za účasti obhájce. Protokol o výsledku svědka nrap. Ing M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] ze dne 26. 3. 2009, započat ve 14:50

hodin a skončen v 15:45 hodin, za účasti obhájce. Protokol o výslechu svědka z 29.4.2009, Ing. I. P. [redacted] [redacted] započat ve 14:45 hodin a skončen v 15:50 hodin, za účasti obhájce. Úřední záznam o podaném vysvětlení P. [redacted] [redacted] 27. 5. 2008, úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158, odst. 5, dne 27.5.2008, čl. 111. Úřední záznam o podaném vysvětlení dne 30. 5. 2008, R. [redacted] K. [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 30. 5. 2008, L. [redacted] [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 3. 6. 2008, J. [redacted] [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 3. 6. 2008, npor. Ing. M. [redacted] R. [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 3. 6. 2008, nprap. R. [redacted] [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení 3. 6. 2008, pprap. M. [redacted] H. [redacted]. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 5. 6. 2008, J. [redacted] D. [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení 5. 6. 2008, prap. J. [redacted] I. [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 5. 6. 2008, prap. J. [redacted] J. [redacted] Podnět k podání stížnosti pro porušení zákona z 26. 6. 2008. Plk. JUDr. N. [redacted] B. [redacted] vedoucí oddělení Ministerstva vnitra, Inspekce ministerstva vnitra, Liberec, adresované Ministerstvu spravedlnosti k rukám J. [redacted] P. [redacted], datována 26. 6. 2008. Návrh na zahájení trestního stíhání Ing. B. [redacted] S. [redacted] z 26. 6. 2008, adresovaný Okresnímu státnímu zastupitelství Ústí nad Labem, kam doručeno 30. 6. 2008, pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele a porušování domovní svobody. Vracení věci policejnímu orgánu s pokyny k doplnění podle § 157, odst. 2, tr. řádu, podezřelého Ing. F. [redacted] S. [redacted] z Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem adresované Inspekci ministerstva vnitra, 6. oddělení, Ústí nad Labem, kam doručeno 15.7.2008. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 16. 7. 2008 Bc. J. [redacted] M. [redacted] čl. 158. Úřední záznam o podaném vysvětlení V. [redacted] B. [redacted] z 15. 7. 2008. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 15. 7. 2008 pprap. R. [redacted] K. [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 5. 8. 2008 T. [redacted] M. [redacted], čl. 166. Úřední záznam o podaném vysvětlení ze 7. 8. 2008, čl. 169, R. [redacted] P. [redacted] Postoupení oznámení z Ministerstva vnitra - Inspekce ministerstva vnitra, Okresnímu státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem z 29. 10. 2008 ve věci podezřelého Ing. S. [redacted]. Dopis ředitele odboru dohledu Ministerstva spravedlnosti, adresovaný Ministerstvu vnitra - Inspekci ministra vnitra, kam doručeno 20. 10. 2008, jako podnět k podání stížnosti pro porušení zákona obviněný F. [redacted] B. [redacted] čl. 172.

8. Z další složky trestního spisu se podává záznam obecné kontroly, průzkum k prošetření okolností případu provádění asistence policisty OOP ČR Most, při kontrole bytu pracovníci Mostecké bytové a.s. z 27. 1. 2006, datovaný z 21. 12. 2006. Další kontrolní průzkum z 21. 12. 2006. Další úřední záznamy z 20. 4. 2006 sepsaného pprap. T. [redacted] M. [redacted] Dále dne 29. 3. 2006 sepsaný vedoucím oddělení Okresního ředitelství, obvodního oddělení Most. Další úřední záznam z 21. 6. 2006 sepsaný maj. D. [redacted] Další dokumenty důkazy shromážděné v písemné podobě nepřizpůsobivé chování R. [redacted] T. [redacted] na čl. 190. Záznam o zahájení úkonu trestního řízení podezřelého P. [redacted] B. [redacted] ze dne 27. 1. 2006, čl. 191. Usnesení o zahájení trestního stíhání P. [redacted] B. [redacted] pro nedovolenou výrobu držení OPL z 27. 1. 2006, čl. 192. Usnesení státního zástupce ve věci P. [redacted] B. [redacted] že se zamítá jeho nedůvodná stížnost, čl. 194, datované 28. 1. 2006. Protokol o zadržení osoby podezřelé P. [redacted] B. [redacted] z 27. 1. 2006, I. [redacted] Č. [redacted] ze dne 27. 1. 2006. Protokol o zadržení osoby podezřelé R. [redacted] K. [redacted] z 27. 1. 2006, čl. 199. Protokol o zadržení osoby podezřelé I. [redacted] I. [redacted] 27. 1. 2006, čl. 201. Obdobné rozhodnutí, tedy protokol ohledně S. [redacted] R. [redacted] z 27. 1. 2006. Podnět k podání návrhu na vzetí do vazby P. [redacted] B. [redacted] z 27. 1. 2006. Protokol sepsaný u OS Most 29. 1. 2006 o vzetí P. [redacted] B. [redacted] do vazby. Usnesení OS Most o vzetí obviněného B. [redacted] do vazby s písemným odůvodněním, na čl. 211. Příkaz k přijetí do vazby P. [redacted] B. [redacted] na čl. 213. Usnesení státního zástupce OS Most ze dne 3. 2. 2006, že se obviněný P. [redacted] B. [redacted] propouští z vazby, na čl. 214. Příkaz k propuštění obviněného z vazby z 3. 2. 2006. Protokol o vydání osobních věcí P. [redacted] B. [redacted] ze dne 27. 1. 2006. Odborné vyjádření ke zkoumání chemické expertízy OPL z 9. 2. 2006 odboru kriminalistické techniky a expertiz v Ústí nad Labem, čl. 219. Odborné vyjádření z 3. 2. 2006 k OPL. Protokol o výslechu obviněného P. [redacted] B. [redacted] 27. 1. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení I. [redacted]

J [redacted] z 27. 1. 2006. Protokol o výslechu svědka Ing. I [redacted] J [redacted] z 14. 3. 2006, čl. 227. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 27. 1. 2006, I [redacted] C [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 27. 1. 2006, I [redacted] I [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 27. 1. 2006, S [redacted] R [redacted] Úřední záznam z 27. 1. 2006, R [redacted] K [redacted] Žádost policejního orgánu adresovaná P ČR, Správě Jihočeského kraje, odbor pořádkové železniční policie, z 27. 6. 2006, o vydání odborného stanoviska k oprávněnosti vstupů policistů Obvodního oddělení péče Most. Žádost o vydání odborného stanoviska k oprávnění služebního postupu zákroku policistů Obvodního oddělení policie ČR Most z 31. 8. 2006, adresovaná P ČR Správě Severočeského kraje, skupina vnitřní kontroly Ústí nad Labem. Vrácení věci policejnímu komisaři k doplnění ze strany Okresního státního zastupitelství v Mostě a to ze dne 24. 8. 2006. Obžaloba na P [redacted] B [redacted] Okresního státního zastupitelství v Mostě, ze dne 8. 12. 2006, adresovaná Okresnímu soudu v Mostě pro trestný čin nedovolené výroby držení omamných a psychotropních látek a jedů. Usnesení Police Most z 27. 1. 2006 ve věci P [redacted] B [redacted] o zahájení trestního stíhání této osoby pro trestný čin nedovolená výroba a držení OPL. Žádost police o prodloužení lhůty adresovaná Státnímu zastupitelství v Mostě z 27. 3. 2006 ve věci obviněného B [redacted] Sdělení státního zástupce došlé policii 12. 4. 2006 s prodloužením lhůty vyšetřování souhlasí do 27. 4. 2006. Další žádost o prodloužení lhůty k vyšetřování o 1 měsíc do 29. 5. 2006, na čl. 264. Souhlas státního zástupce s prodloužením lhůty do 29. 5. 2006. Další žádost o prodloužení lhůty ze strany policejního orgánu z 13. 6. 2006, o 1 měsíc do 13. 6. 2006. Usnesení OSZ Most z 28. 1. 2006, že zamítá se jako nedůvodná stížnost obviněného B [redacted] proti usnesení policejního komisaře o zahájení jeho trestního stíhání. Protokol o zadržení osoby podezřelé z 27. 1. 2006 P [redacted] B [redacted]. Protokol o zadržení osoby podezřelé I [redacted] Č [redacted] z 27. 1. 2006, totéž R [redacted] K [redacted] (zde konstatována duplicita k již čteným stejným listinám). Pokračování výslechu obviněného P [redacted] B [redacted] z 22. 2. 2006, dále Ing. [redacted] J [redacted] z 13. 3. 2006, jako protokol o výslechu svědka, na čl. 149, úkon proveden 14.3.2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení A [redacted] B [redacted] 4. 5. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení I [redacted] Č [redacted] z 27. 1. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 8. 6. 2006 P [redacted] H [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení z 27. 1. 2006, I [redacted] L [redacted] Úřední záznam o podaném vysvětlení S [redacted] R [redacted] z 27. 1. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení S [redacted] R [redacted] 29. 5. 2006, totéž u H [redacted] S [redacted] 6. 2006. Opatření Policie České republiky, Okresního ředitelství SKPV Most z 3. 2. 2006 ve věci P [redacted] B [redacted] přibrání znalce z oboru zdravotnictví - odvětví psychiatrie, k tomu soudně znalecký posudek z oboru psychiatrie. Záznam o prostudování spisu P [redacted] B [redacted] z 12. 6. 2006. Návrh na podání obžaloby Policie adresovaný Okresnímu státnímu zastupitelství v Mostě dne 13. 6. 2006. Vrácen spis státním zástupcem k doplnění, vrácen policii 30. 8. 2006. Pokračování výslechu obviněného P [redacted] B [redacted] z 26. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení J [redacted] D [redacted] z 10. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 24. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení J [redacted] K [redacted] z 25. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení R [redacted] I [redacted] ze dne 10. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení, J [redacted] P [redacted] z 10. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení z 10. 10. 2006. Úřední záznam o podaném vysvětlení Ing. B [redacted] S [redacted] z 18. 10. 2006, na čl. 420. Návrh na podání obžaloby z 26. 10. 2006 na P [redacted] B [redacted] adresovaný OSZ v Mostě. Obžaloba na P [redacted] B [redacted] došlá Okresnímu soudu v Mostě 15. 12. 2006, čl. 426. Trestní příkaz ve vztahu k P [redacted] B [redacted] na čl. 139, pro trestný čin nedovolené výroby, držení OPL, ze dne 19. 12. 2006. Usnesení vůči P [redacted] B [redacted] z února 2007, že bude v rámci výkonu trestu obecně prospěšných prací vykonávat pomocné práce na zde konkretizovaném místě. Hodnocení plk. Mgr. V [redacted] D [redacted], adresovaný Okresnímu státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem z 15. 12. 2008, k osobě Ing. B [redacted] Š [redacted] Služební hodnocení z 27. 12. 2006 na I [redacted] Š [redacted], zpráva o pověsti na tuto osobu, došlá OSZ v Ústí nad Labem 2. 12. 2008. Opis z evidence rejstříků trestů k datu 8. 12. 2009 na E [redacted] Š [redacted] Upozornění obhájce obviněného na možnost prostudování spisu,

doručení JUDr. Vojtěchu Krejčířovi dne 19. 10. 2009. Upozornění Ing. B. Š. na možnost prostudování spisu z 13. 10. 2009, doručena Ing. B. S. dne 16. 10. 2009. Záznam o prostudování spisu žalobcem a jeho právním zástupcem z 19. 10. 2010. Návrh na podání obžaloby proti Ing. B. S. ze dne 5. 1. 2010, doručeno Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem, pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele, porušování domovní svobody omezování osobní svobody, konec čísla listu tohoto svazku, u čísla listu 447. Obžaloba státního zástupce KSZ v Ústí nad Labem na Ing. B. Š. došla Okresnímu soudu v Mostě 18. 1. 2010 pro trestné činy, jak uvedeno shora. Záznam soudce na č.l. 468, že věc pod spisovou značkou byla nesprávně přidělena do senátu 42 T aniž by byla respektována specializace dle rozvrhu soudu, věc bude přidělena dle specializace příslušnému soudci, nedostatek byl projednán s pracovníky vyšší podatelny. Záznam o nařízení hlavního líčení na 15. 4. 2010 v 8:00 hodin, referátem soudce z 22. 1. 2010. Opis z evidence rejstříku trestů k datu 24. 2. 2010. Protokol sepsaný u OS v Mostě z 25. 2. 2010 s osobou S. R. protokol o hlavním líčení z 15. 4. 2010 přítomen obhájce JUDr. Vojtěch Krejčí, úkon započat v 8:00 hodin a skončen v 15:10 hodin (přerušeno hlavní líčení v 9:40 do 9:50 hodin, dále v 11:40 do 13:00 hodin) s vyhlášeným usnesením, že se hlavní líčení odročuje na 15. 6. 2010. Protokol o hlavním líčení z 15. 6. 2010, přítomen obhájce žalobce, úkon započat v 8:00 a skončen v 9:30 hodin (přerušeno od 8:40 do 9:00 hodin), s vyhlášeným usnesením, že se jednání odročuje na 6. 8. 2010. Protokol o hlavním líčení 6. 8. 2010, úkon započat v 8:00 a skončen v 9:00 hodin, za účasti obhájce s vyhlášeným usnesením, že se odročuje na 26. 10. 2010. Protokol o hlavním líčení z 26. 10. 2010 započat v 9:00 skončeno v 9:10 hodin, za přítomnosti obhájce Krejčíře, odročeno na 1. 2. 2011 z důvodu nedostavení se svědků. Protokol o hlavním líčení z 1. 2. 2011, za účasti obhájce JUDr. Krejčíře, úkon započat ve 13:00 a skončen ve 14:15 hodin (bez přerušení), odročeno na 18. 3. 2011. Protokol o hlavním líčení z 18. 3. 2011 (č.l. 590), za účasti obhájce JUDr. Vojtěcha Krejčíře, započat v 8:30 a skončen v 11:58 hodin (přerušeno v 10:15 do 10:46 hodin), s vyhlášeným rozsudkem, že se obžalovaný Ing. B. Š. zprošťuje obžaloby pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele, porušování domovní svobody, omezování domovní svobody již se měl dopustit 27. 1. 2006. Když důvodem zproštění je ustanovení § 226, písm. b), trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Odvolání státního zástupce proti rozsudku z 15. 7. 2011. Rozsudek na č.l. 595 v písemné podobě, jemuž předcházela žádost o prodloužení lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí do 15. 5. 2012, když tato žádost o prodloužení lhůty je datovaná soudcem dne 5. 1. 2012, když zde uvedený důvod není vyplněn. Doručenka k rozsudku ze strany Ing. B. S. 24. 5. 2011. Soudem konstatováno, že v této věci je rozsudek v písemné podobě na č.l. 595 vyhlášen dne 18. 3. 2011, k čemuž se váže doručenka žalobce z 24. 5. 2011, když žádost o prodloužení lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí na č.l. 608 je se váže k rozhodnutí druhostupňového soudu a je špatně žurnalizován ve spise, resp. že se tedy žádost o prodloužení lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí váže k protokolu o neveřejném zasedání ze dne 20. 12. 2011 na č.l. 606, kde byl napadený rozsudek odvolacím soudem v celém rozsahu zrušen a vrácen soudu prvního stupně. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, dle něhož se napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušuje, věc se vrací soudu k dalšímu řízení, který je datován 20. 12. 2011 a je referováno, že je vypraven 24. 5. 2012. Žalobci Ing. B. S. je doručen dne 5. 6. 2012 a téhož dne i JUDr. Krejčířovi. Poté následuje referát soudce prvního stupně z 2. 6. 2012 k nařízení hlavního líčení na 11. 9. 2012. K tomu žádost obhájce JUDr. Krejčíře o odročení jednání z důvodu kolize s jiným jednáním na to usnesení soudu z 29. 8. 2012, že se hlavní líčení nařízené na den 11. 9. 2012 překládá na den 13. 11. 2012. Protokol o hlavním líčení z 13. 11. 2012, za účasti JUDr. Krejčíře, úkon započat 8:15 a skončen v 8:45 hodin, a důvodem je skutečnost, že obhájce nebyl o konání hlavního líčení vyrozuměn, hlavní líčení se tak odročuje na neurčito. Referát soudce z 3. 12.

2012 k nařízení hlavního líčení na 28. 2. 2012. Protokol o hlavním líčení z 28. 2. 2013 za účasti obhájce žalobce. Úkon započat 13:00 a skončen v 13:35 hodin, odročeno na 30. 4. 2013. Usnesení soudu z 6. 3. 2013 o předročení, přeložení hlavního líčení na 16. 5. 2013, pro kolizi obhájce obžalovaného s jiným hlavním líčením. Protokol o hlavním líčení 16. 5. 2013, započat 13:00 hodin a skončeno v 13:22 (bez přerušení), obhájce přítomen, a odročeno na 1. 8. 2013. Protokol o hlavním líčení z 1. 8. 2013 JUDr. Krejčíř odvolán, jednání se odročuje na neurčito z důvodu, že soud neobdržel vypracované pracovní hodnocení z Magistrátu města Most na obžalovaného. Referát soudce z 5. 8. 2013 k nařízení hlavního líčení na 15. 10. 2013. Protokol o hlavním líčení z 15. 10. 2013, které se nekonalo, resp. bylo odročeno na neurčito z důvodu, že se k hlavnímu líčení omluvil obhájce obžalovaného. Žádost respektive vyžádání souhlasu k trestnímu stíhání parlamentu České republiky ze dne 6. 11. 2013 poslance Ing. B. S. datované dne 6. 11. 2013. Upozornění poslanecké sněmovny z 4. 12. 2013 adresované Okresnímu soudu v Mostě, že žádá, aby byla doručena opravená žádost, jejíž odůvodnění bude v souladu s platným zněním ústavy. Sdělení poslanecké sněmovny, předsedou poslanecké sněmovny Janem Hanáčkem z 19. 12. 2013, že vyslovila souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. B. S. K tomu připojeno usnesení 68 ze dne 19. 12. 2013. Referát soudce ze 17. 12. 2013 k nařízení hlavního líčení na 1. 4. 2014. Protokol o hlavním líčení z 1. 4. 2014, začátek úkonu 8:30 a konec 11:05 hodin (přerušeno od 10:10 do 10:45 hodin), za účasti obhájce JUDr. Krejčíře, s vyhlášeným rozsudkem, že se podle § 226, písm. b), trestního řádu zprošťuje obžaloby Ing. I. S. neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Státním zástupcem podáno odvolání ihned. Žádost soudce z 16. 4. 2014 o prodloužení lhůty k napsání rozsudku, do 31. 4. 2014, udělen souhlas. Prodloužení pak povoleno 16. 4. 2014. Rozsudek na č.l. 662 v písemné podobě, vypraveno 30. 4. 2014. Žalobci doručeno 4. 5. 2014, jak plyne z doručky a dne 5. 5. 2014 doručeno JUDr. Vojtěchu Krejčířovi. Odvolání státního zástupce na č.l. 670. Spis předložen odvolací instanci 20. 5. 2014. Svoláno veřejné zasedání na 24. 2. 2015, když toto je referováno soudcem 6. 2. 2015. Protokol o veřejném zasedání z 24. 2. 2015, úkon započat v 9:00 a skončen v 12:51 hodin, za účasti obhájce, když (přerušeno od 10:40 do 10:55 hodin) vyhlášeno usnesení, že se odvolání podle § 256 trestního řádu zamítá. Žádost soudce z 25. 6. 2015 o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí do 30. 11. 2015. Další žádost, resp. předešlá žádost soudce o prodloužení lhůty z 9. 3. 2015 o prodloužení lhůty do 30. 6. 2015. Další žádost o prodloužení lhůty z 27. 11. 2015 k vyhotovení rozhodnutí do 30. 5. 2016. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o zamítnutí odvolání státního zástupce v písemné podobě. Spis vrácen Okresnímu soudu 24. 5. 2016, když referováno rozeslání tohoto usnesení účastníkům 30. 5. 2016 a usnesení obdrželi Ing. B. S. dne 10. 6. 2016 a JUDr. Tomáš Kindl dne 6. 6. 2016. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 2. 2015.

9. Z výsledku svědka, Mgr. B. V. k nabídce funkcí pro žalobce v politickém životě vyplynulo, že s tím tvrzením je opatrný a na takové sliby o funkcích je citlivý. Hnutí ANO bylo členem vládní koalice a mělo tak možnost, resp. nárok na některé funkce ve vládě. V té době byl řadovým poslancem a místopředsedou poslaneckého klubu. Ví o kauze pana S. a má informace, že bylo proti němu vedeno trestní stíhání. Byl by se i hnutí ANO hodil do nějaké funkce v souvislosti s jeho profesí, byl policista a odborník, takže nějaká funkce by byla zřejmě logickou volbou. Nicméně politicky není prozřetelné, aby někoho v této situaci do funkce dávali. Takže ke konkrétní funkci se nemůže vyjádřit. Řešili třeba, jako příklad nedávno kauzu obsazení funkce komise dozoru nad bezpečnostními složkami a nakonec ten uchazeč v důsledku tohoto odstoupil. Nepamatuje si, zda se řešila na půdě poslanecké sněmovny, kde byl žalobce členem nějaké komise, tato otázka jeho trestního stíhání ve vztahu k funkci, ví však, že pana S. vydávali k trestnímu stíhání, snad šlo o vyšetřovací komisi ke kauze Opencard. Byla to tedy komise pro kauzu Opencard, kde se právě řešila otázka trestního stíhání pana S. Zda lze někomu garantovat funkci ve vládě uvedl, že nikdo nemůže čekat v podstatě nic. Nicméně existují dohody poslaneckých klubů a to na základě politických dohod, kde se respektují názory partnera

na nominace jednotlivých postů. Vede se diskuze uvnitř poslaneckého klubu, a když je někdo dobrý kandidát, pak se tato osoba prosadí. Pokud jde o možnost nestraníka a jeho obsazení ve vládě, je-li členem jiné strany, pak toto není obvyklé. Jestliže by byl vhodným kandidátem, pak by se určitě prosadil. Žalobce byl jinak aktivní a patrně by asi byl zvolen. Měl dobrou pozici v klubu, byl by tedy možná nominován. Nicméně je to spekulace. Pokud se tážete na GIBS, tak v této pozici bylo otevřené výběrové řízení. V nynější vládě nebylo počítáno s panem žalobcem s ohledem na jeho politickou příslušnost. Zdůraznil, že nemá s personálním obsazením vlády nic společného.

10. Z výslechu svědka, Ing. J. [redacted] F. [redacted] vyplynulo, že byl předsedou poslaneckého klubu ANO v té době a pan S. [redacted] byl členem tohoto klubu. Byl zvolen místopředsedou poslaneckého klubu, měl na starosti chod sněmovny. Byl členem ústavně právního výboru a výboru pro bezpečnost a rovněž předsedou komise Opencard a pro vyšetřování dálnice D 47. Byly situace, kdy panu S. [redacted] bylo vyčítáno, resp. byl na něho trošku jiný pohled, právě skrze to jeho trestní stíhání, příkladmo - pan kolega C. [redacted] odstoupil v rámci vyšetřovací komise Opencard právě proto, že ji vedl trestně stíhaný poslanec. Takže to mohlo mít vliv na potencionální volbu na funkci v poslanecké sněmovně, nicméně je to jeho pocit. Zda je vydávací řízení stigmatem, pak to závisí od prahu citlivosti toho kterého jedince. Třeba on osobně na vlastní kůži zažil 2x vydávací řízení, kdy ho poslanecká sněmovna vydala k trestnímu stíhání a nikdo nechtěl slyšet jeho argumenty. Je to tedy stigma, ale záleží na síle osobnosti. Zda bylo bráno v potaz žalobcovo trestní stíhání v roce 2013 při obsazování funkcí, pak to byla věc hnutí Severočesí, za které pan S. [redacted] kandidoval. To hnutí kandidovalo s hnutím ANO, které akceptovalo kandidátku, jak byla krajem postavená. Nevybavuje si, zda v té době věděl, že je žalobce trestně stíhán. Nyní nebylo zvažováno žalobcovo obsazení do případné funkce. Nicméně v rámci hnutí probíhá diskuze, jak využít zkušenosti, třeba pan S. [redacted] - z oboru bezpečnosti a ta diskuze je stále v běhu. Zatím bez výsledku. Není možné někomu garantovat politickou funkci v rámci hnutí. Nicméně pokud má někdo toto stigma, pak šance na funkci je v podstatě menší než u tohoto, kdo by to stigma neměl. Z výslechu svědka R. [redacted] K. [redacted] vyplynulo, že žádný příslib na jakousi politickou funkci neexistuje, je to vždy dohoda klubů, kde jsou posuzovány předpoklady té které osoby. Konkrétně v osobě pana S. [redacted] by se jednalo o výbor pro obranu z titulu jeho odbornosti. Každopádně zde musí být ale souhlas klubu, zda ten který kandidát je či není vhodný. Obecně k vnímání trestně stíhané osoby, která je navrhována do funkce na půdě poslanecké sněmovny uvedl, že to stigma zde je, o tom svědčí třeba případ pana F. [redacted] takže tato skutečnost na to vliv má. Nicméně musí zde být konsenzus v celé poslanecké sněmovně a v té rovině by to ovlivnit tu pozici mohlo. Ve vyšetřovací komisi na kauzu Opencard, kde měl pan S. [redacted] nějaké funkce, se řešila otázka, že byl trestně stíhán a vyplynula z toho jistá negativní konotace, kdy konkrétně vystoupil kolega Ch. [redacted] a tuto skutečnost, že je pan S. [redacted] trestně stíhán, napadl. Neví o konkrétní situaci, že by byla žalobci odepřena nějaká funkce v souvislosti s jeho trestním stíháním. Zda byl zvažován pan S. [redacted] do vládní funkce nyní, na to svědek nedokázal odpovět. Nicméně to stigma do svého osobního života, si nese každý po opuštění poslanecké funkce, když je trestně stíhán, a to daleko více.
11. Z účastnického výslechu žalobce vyplynulo, že odškodnění žádá kvůli rodičům a známým, kteří v té době vnímali ty záležitosti prostřednictvím medializace. Je potěšen, že svědci dnes slyšení již jsou dnes již v jiných politických funkcích a v podstatě řekli pravdu, jak situace probíhala. On pracoval jako voják (letec), poté pracoval u policie a zde platí, že čím vyšší funkce, pak jsou i rozkazy ze strany nadřízených, kdy konkrétně v jeho případě takový příkaz neposlechl, a to se mu stalo osudným. Váží si té časové osy, která byla zkoumána v projednávaném trestním řízení, a která v podstatě nezajímala ani inspekci v té době, kdy bylo vedeno trestní stíhání, které bylo vymyšlené. V té době nebyl ještě ani pan B. [redacted] ani F. [redacted] trestně stíhán, takže skutečně to funguje tak, že když je někdo trestně stíhán, pak se s ním do funkcí nepočítá. Ti co ho do tohoto problému dostali, jsou někteří i dnes ještě ve funkcích, proto se k tomuto blíže vyjadřovat nebude.

To trestní stíhání trvalo dlouhou dobu. V té době nemohl, neboť byl trestně stíhán, kandidovat na hejtmana, ani na žádnou funkci v poslanecké sněmovně. Dnes přece jenom lidé nahlíží na situaci tak, že na každém šprochu pravdy trochu, takže je třeba se dívat i touto optikou na jeho problém. Bohužel musí konstatovat, že si některé podnikatelské subjekty a jiné subjekty vyřizují své účty prostřednictvím policie. Po dobu trestního stíhání nemohl mít zbraň, neboť to nedovoluje zákon o zbraních. Byl mu tedy odebrán zbrojní průkaz, nadto v té době byl velitelem městské policie, a přesto nemohl používat zbraň. Pokud jde o ten rozsudek definitivní, který byl vyhlášen, ano, byl tam společně s advokátem. Nicméně tu zbraň nedostal zpět až do doby než mu nebylo doručeno písemné rozhodnutí, tedy písemné vyhotovení - rozsudek. Nebyl členem hnutí ANO ale hnutí Severočesí.cz a v té době je hnutí ANO oslovilo, proto s nimi šli na společnou kandidátku. Posléze hnutí Ano zesílilo i díky přeběhlíkům a rozhodli se, že již jiné seskupení potřebovat nebudou. Městská policie vedena někým, kdo je trestně stíhán, se nevede snadno, ti ostřejší kolegové si občas rýplí nebo bokem hovořili o tom, že jak může někdo šéfovat městské policii, když je trestně stíhán. Nicméně faktem je, že velitel městské policie je v podstatě politická funkce. Samozřejmě opozice si do žalobcova trestního stíhání někdy rýpla. Oporu měl pouze v manželce, která pracovala u inspekce, to její místo pak zrušili, takže to bylo právě v době, kdy ho začali trestně stíhat. Ve funkci velitele městské policie měl oporu v podstatě v 6 mužích a ti byli na něho hrdí. Pozici ředitele Městské policie v Mostě opustil následně poté, co se v mezidobí stal poslancem, nechtěl brát peníze za židli, na které nesedí. Poté když se vrátil z poslanecké sněmovny, resp. skončilo jeho angažmá, pak tuto funkci již zrušili, resp. ukončili jeho pracovní poměr a nechtěli ho již k této složce; mezitím se změnila i tam politická reprezentace. Když se stal poslancem, měl za to, že to bude jiné, než u policie. Poznal však záhy třeba na tom postupu pana C [redacted] že to je v podstatě stejné, jako jinde. Nakonec nemohl kandidovat ani na hejtmana, kde byl jedničkou, právě skrze tuto záležitost. Při vstupu do politiky řekl panu B [redacted] že je trestně stíhán. Nicméně jeho poradce sdělil, že to v podstatě nevádí, nicméně, že to bude pro něho horší - tato pozice.

12. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
13. Podle § 8 odst. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, lze uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud, rozhodující o náhradě škody vázán. Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.
14. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona,

pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

15. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
16. Podle § 32 odst. 3 cit. zák. nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve, než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.
17. Podle § 35 cit. zák. promlčecí doba neběží ode dne uplatnění nároku na náhradu škody do skončení předběžného projednání, nejdéle však po dobu 6 měsíců.
18. Žalobce byl povinen dle poučení soudu specifikovat z požadované částky nemajetkové újmy 5 926 968 Kč, jaká je výše jednotlivých nároků spočívající jednak v nezákonném trestním stíhání a jednak v tvrzené nepřiměřené délce řízení.
19. Nato žalobce reagoval a doplnil žalobu, že částka 5 926 968 Kč sestává z částky 5 676 968 Kč za nezákonné trestní stíhání a 250 000 za délku trestního řízení. Zbytek co do 6 000 000 Kč pak tvoří náhrada škody obhajněho 73 032 Kč. Původně v této věci soud avizoval ve svém předběžném náhledu na věc, že žalovanou vznesená námitka promlčení co do nemajetkové újmy důvodná není s ohledem na charakter nemravného požadavku žalované, když s ohledem na nevčasné doručení posledního rozhodnutí pravomocného do rukou právního zástupce žalobce, nelze této námitce žalované přitakat. Nicméně soud s ohledem, a reflektuje tak v čase se vyvíjející soudní judikaturu, zejména na rozhodnutí odvolací instance Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. [REDAKCE] ze dne 3. 10. 2018, který pojednává o identické věci, jako je věc žalobce Ing. B. [REDAKCE] svůj názor korigoval (viz též rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR č.j. 30 Cdo 1541/2016).
20. S ohledem na tuto změnu soud následně upravil svůj původní náhled na věc a námitce promlčení přitakal a z důvodu procesní ekonomie (byť v mezidobí provedl výslechy svědků a žalobce), se tak **zabýval toliko vznesenou námitkou promlčení** co do částí nemajetkové újmy 5 926 968 Kč, která sestává z částky 5 676 968 Kč za nezákonné trestní stíhání a 250 000 za délku trestního řízení. Žalobce a jeho právní zástupce **byli přítomni u vyhlášení zprošťujícího rozsudku** (k dotazu soudce žalobce a jeho právní zástupce u jednání soudu uvedli, že u posledního veřejného zasedání, kde byl vyhlášen definitivní rozsudek o zproštění z obžaloby, jenž nabyl právní moci, byli oba přítomni), který též uvedeného dne nabyl právní moci (dne 24. 2. 2015). Pravomocným skončením věci počala plynout promlčecí lhůta dle ust. § 32 odst. 3

zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v platném znění. Tato šestiměsíční lhůta k uplatnění nároku u žalované tak uplynula dne 25. 8. 2015. K uplatnění nároku u žalované došlo až 20. 7. 2016, tedy více než po roce od pravomocného skončení věci, (kdy se o vzniku nemajetkové újmy a kdo za ní odpovídá, dozvěděl. Jde-li o posouzení eventuality rozporu námitky promlčení s dobrými mravy, pak v tomto soud rozpor neshledává. Žalobce byl vyhlášen zprošťujícím rozhodnutím osobně přítomen spolu se svým právním zástupcem a jeho popis nemajetkové újmy potvrzuje, že podrobné odůvodnění zprošťujícím rozsudku k uplatnění práva na náhradu nemajetkové újmy nebylo potřeba, neboť všechny z pohledu žalobce relevantní skutečnosti byly žalobci známy již při vyhlášení zprošťujícím rozhodnutím, případně dříve. Navíc, žalobce je bývalým příslušníkem policejního sboru v řídicích funkcích, tudíž v **rovině pochopení verbálního zdůvodnění** zprošťujícím rozhodnutím u osoby s touto odbornou erudicí nebylo nutné vyčkávat doručení rozhodnutí v písemné podobě. Nebylo nutné vyčkávat na odůvodnění zprošťujícím rozhodnutím, aby žalobce pochopil důvody svého trestního stíhání či zproštění obžaloby či zjistil okolnosti přímo se týkající možné svévole v postupu orgánů činných v trestním řízení. Z důvodu promlčení byla žaloba co do uplatněné nemajetkové újmy **zamítnuta**.

21. K projednání pak zůstal nárok na náhradu škody (obhajné), kdy žalobce bude muset ještě žalobní tvrzení doplnit, tvrdit a prokázat, že uplatňované částky (73 032 Kč) svému obháji skutečně uhradil.
22. O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto rozsudkem konečným.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 31. ledna 2019

JUDr. Otília Hrehová v.r.
samosoudkyně